

Bir Ütopya: İHP

Ülke sınırlarının ortadan kalktığı, internet vatandaşlığının hâkim olduğu 2100'lü yıllara ait bir dünyadan bahsedeceğiz.

Dijital teknoloji ve internet ağı bütün dünyayı ve insanlığı kuşatmış, insanlar bu teknolojiye bağımlı hale gelmişti. Kayıtlı oldukları sosyal ağın vatandaşlığını ve o sosyal ağın ilkelerini kabul etme yükümlülükleri vardı. Sosyal ağdan yayılan her türlü bilgiyi yaymak onaylamak bu vatandaşlara İnsani Hisler Puanı (İHP) kazandırmaktaydı. Bilginin önemi kalmamıştı. "Bilgi her yerdeyse hiçbir yerdedir, öyleyse bilgi yoktur" felsefesi hâkim olduğundan okullar, kütüphaneler, bilgi barındıran bütün kurumlar ortadan kalkmıştı. Sağlık sektöründen, eğitim sektörüne; eğitim sektöründen, endüstriyel sektörlere; endüstriyel sektörlerden, yemek sektörüne kadar bütün işleri robotlar yapar hale geldiğinden insanlar bu işlerin hiç biriyle uğraşmamaktaydı. İnsanların tek vazifesi sosyal ağda vatandaşlık görevlerini yerine getirmektir.

Ağlamak, gülmek, mutlu olmak, biriyle sohbet etmek, âşık olmak artık İHP ile yapılır hale gelmişti. İHP merkezleri insanların bu ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kurulmuştu.

Aile bağları kopmuştu. Her vatandaşın, neslin devamı için yapmakla yükümlü olduğu bir görev vardı. Bu görev, insan üretim merkezlerinde bir çocuk dünyaya getirmektir. Çocuğun doğduğu ikinci günü anneden alınması ve sistem tarafından yetiştirilmek üzere özel merkezlere gönderilmesi, aile bağlarını yok etmişti. Haliyle akrabalık artık tarihe karışmıştı.

Bu dünyada suç işleyenlere dijital körlük cezası (DJK) verilirdi. Sistem, vatandaşlarına yönelik çeşitli bayramlar ilan ederdi. Üzülme bayramı, ağlama bayramı, heyecanlanma bayramı, korku bayramı, hatırlama bayramı... Bugünler de sistem tarafından zihinlerine günün anlam ve önemine uygun imajlar yüklenirdi. Ve insan olduklarını hissederdilerdi.

RAŞİT KESKİN
MUSTAFA SERT
MUSTAFA KARAKURT